

CHARLES DICKENS

OLIVER TWIST

Traducere și prefață
de Monica Manolachi

EDITURA CARTEX 2000

CUPRINS

<i>Hoții de buzunare din Londra</i> (Monica Manolachi).....	7
Oliver Twist	11

Hoții de buzunare din Londra

Oliver Twist este al doilea roman publicat de Charles Dickens (1812-1870), cel mai important romancier englez din epoca victoriană, care a plăsmuit personaje și intrigi memorabile, inspirate nu de puține ori și din experiența personală. Traiul la limita sărăciei, munca într-o fabrică unde se producea cremă de ghețe, arestarea tatălui său din cauza datoriilor, vizitele familiei în închisoare, toate acestea petrecute la o vârstă fragedă au sădit în tânărul Dickens idealul de a transmite urmașilor nevoia de a schimba structura sistemului de relații sociale, în labirintul cărora copilul născut într-o familie nevoiașă reprezenta un mijloc numai bun de exploatat și nu un motiv de dragoste părintească.

Probabil sunteți curioși să aflați cine este Oliver Twist. Ei bine, în paginile următoare veți afla amănunte despre viața grea a unui băiat orfan, a cărui mamă moare la naștere, într-un orășel de provincie din Anglia secolului al XIX-lea. După nouă ani petrecuți într-un orfelinat aflat la limita subzistenței, băiatul este trimis într-o casă parohială, unde muncește cot la cot cu adulții. Într-o seară, pentru că este îndemnat de ceilalți băieți mai mari să ceară mai multă mâncare, ceea ce era de închipuit, administratorii decid să scape de el, vânzându-l în cele din urmă unui antreprenor de servicii funerare din orășel. De aici însă, după o bătaie pe cinste cu celălalt ucenic din atelier, Oliver pleacă pe furiș la Londra, încercând să-și găsească norocul în capitală.

Ajuns în Londra, este atras fără să-și dea seama într-o bandă de hoți, condusă de ticălosul Fagin, personaj inspirat de caracterul nemilos al unui instructor de fabrică, pe care Dickens îl cunoscuse în copilărie. În roman, Fagin îl trimite la furat alături de alți băieți, hoți de buzunare mai mari decât el și mai „instruiți“ în ale fărădelegilor. După un timp în care încearcă să-l „educe“, Fagin i-l încredințează pe Oliver lui Bill Sikes, un spărgător de case, care îl ia cu el într-una din expedițiile lui. Cu această ocazie însă, Oliver este împușcat și abandonat pe câmp în miez de noapte.

A doua zi, când își revine din agonie, băiatul se înființează chiar la ușa casei unde se organizase spargerea cu o noapte înainte. Aici este primit de locatari cu brațele deschise, deși încă există suspiciuni că ar face parte dintr-o bandă de hoți.

Spre final, se dovedește că Oliver provine dintr-o familie destrămată și că mai are un frate, mult mai mare, care toată viața lui a încercat să țină la distanță a doua familie pe care tatăl său încercase să și-o creeze, în urma unei căsătorii eșuate cu o femeie bogată.

Romanul lui Charles Dickens este o frescă emoționantă și, în același timp, cutremurătoare a relațiilor dintre clasa săracilor, inclusiv a delincvenților, clasa burgheziei, clasa clericilor și clasa funcționarilor publici, iar personajul principal este acela care face legătura între ele cu figura sa plină de speranță și credință în bine, dar și cu un parcurs anevoios, pândit de primejdii la tot pasul.

În tinerețe, Charles Dickens a activat și ca asistent juridic, iar mai târziu ca jurnalist, ceea ce i-a permis să vină în contact cu fața mai puțin cunoscută, la vremea respectivă, a revoluției industriale, și anume condițiile de trai extrem de vitrege în rândul celor săraci. Cititorii contemporani cu el i-au înțeles în scurt timp mesajul de critică socială, căci romanul a avut succes și a constituit un protest fățiș față de legislația cu privire la săraci din anii '30 ai secolului al XIX-lea. Clasa mijlocie de la acea vreme câștigase teren în politică pentru prima oară și susținea munca asiduă, pe care începea să o pretindă tot mai mult celor mai săraci, pentru a se diferenția și

distanța de ei. Legislația cu privire la săraci prevedea sprijin social numai dacă aceștia erau angajați în aziluri de muncă. Totuși, condițiile erau atât de grele, încât oamenii preferau să moară de foame pe străzi.

Povestea lui Oliver Twist are menirea de a arăta cât de inadecvată poate fi uneori legislația pentru ceea ce se întâmplă în societate, precum și de a demonstra ipocrizia și meschinăria angajaților din clasa mijlocie, care se pretind oameni credincioși, dar cărora nu le pasă câtuși de puțin de viața unui copil orfan, de condițiile sociale cele mai dificile în care pot trăi unii dintre semenii noștri. Cu alte cuvinte, credința nu este o condiție suficientă pentru ca oamenii să aibă încredere unii în alții.

Vă las să descoperiți voi înșivă cum a înțeles Charles Dickens să transmită mesajul său despre sursele încrederii, pornind de la povestea unui copil cu un destin excepțional.

Monica Manolachi